

А КОГА гласътъ момчешки,
кой знай какъ, се промѣни,
стегнаха ни въвъ куртки купешки
съсъ колани, съ глупави яки.

Новитѣ учебници продаваме,
за да ходимъ тайно по кина
и очитѣ ни оставаха
подиръ всѣка улична жена.

А при туй, за подвизи мечтаехме
или за възвишена любовъ,
за това, какъ ще играеме
съ Биби Дъвъ или Гарбо.

Мислитѣ едни отъ други криехме,
насаме нагъвахме Бокачио
и мечтаехме какъ ще набиемъ
даскала по математика.

Пишихме въвъ статѣ си стихове
или ходѣхме по спортни клубове.
Насъбрани нѣкъде на скришно
крадени цигаря пушихме.

И завиждахме на дангалацитѣ,
що притискаха момитѣ въ танцитѣ,
и се гледахме въ огледалата
и отъ мутритѣ ни срамъ ни бѣ.